

Arrest

nr. 196 037 van 1 december 2017
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: Op zijn gekozen woonplaats bij
advocaat Julien WOLSEY
Verbindingslaan 27
1060 BRUSSEL

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Turkse nationaliteit te zijn, op 27 november 2017 heeft ingediend (bij faxpost) om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing tot weigering van de afgifte van een visum van 14 november 2017.

Gezien het verzoekschrift dat dezelfde verzoekende partij heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid voorlopige maatregelen te horen bevelen.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 en 39/84 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 november 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 november 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. VAN DEN BROECK, die loco advocaat J. WOLSEY verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. De verzoekende partij diende op 31 april 2017 bij de Belgische ambassade in Ankara een visumaanvraag in om studiedoeleinden.

1.2. Met de thans bestreden beslissing van 14 november 2017, betekend aan de verzoekende partij op 17 november 2017, wordt het visum geweigerd.

2. Onderzoek van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid.

2.1. De drie cumulatieve voorwaarden

Artikel 43, § 1, eerste lid van het procedurereglement van de Raad (hierna: het PR RvV) bepaalt dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten dient te bevatten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.

Verder kan overeenkomstig artikel 39/82, § 2, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Uit het voorgaande volgt dat, opdat een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden ingewilligd, de drie voornoemde voorwaarden cumulatief moeten zijn vervuld.

2.2. Betreffende de derde voorwaarde: het moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

Overeenkomstig artikel 39/82, § 2 van de Vreemdelingenwet kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en indien de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Wat de vereiste betreft dat een moeilijk te herstellen ernstig nadeel dient te worden aangetoond, mag de verzoekende partij zich niet beperken tot vaagheden en algemeenheden. Ze dient integendeel zeer concrete gegevens aan te voeren waaruit blijkt dat zij persoonlijk een moeilijk te herstellen ernstig nadeel ondergaat of kan ondergaan. Het moet voor de Raad immers mogelijk zijn om met voldoende precisie in te schatten of er al dan niet een moeilijk te herstellen ernstig nadeel voorhanden is en het moet voor verwerende partij mogelijk zijn om zich tegen de door verzoekende partij aangehaalde feiten en argumenten te verdedigen.

De verzoekende partij dient gegevens aan te voeren die enerzijds wijzen op de ernst van het nadeel dat zij ondergaat of kan ondergaan, hetgeen concreet betekent dat zij aanduidingen moet geven omtrent de aard en de omvang van het te verwachten nadeel, en die anderzijds wijzen op de moeilijke herstelbaarheid van het nadeel.

Er dient evenwel te worden opgemerkt dat een summiere uiteenzetting kan worden geacht in overeenstemming te zijn met de bepalingen van artikel 39/82, §2, eerste lid van de vreemdelingenwet en van artikel 32, 2° van het PR RvV, indien het moeilijk te herstellen ernstig nadeel evident is, dat wil zeggen wanneer geen redelijk denkend mens het kan betwisten en dus ook, wanneer de verwerende partij, wier recht op tegenspraak de voormelde wets- en verordeningsbepalingen mede beogen te vrijwaren, onmiddellijk inziet om welk nadeel het gaat en zij wat dat betreft de uiteenzetting van de verzoekende partij kan beantwoorden (cf. RvS 1 december 1992, nr. 41.247). Dit geldt des te meer indien de toepassing van deze vereiste op een overdreven restrictieve of formalistische wijze tot gevolg zou hebben dat de verzoekende partij, in hoofde van wie de Raad in deze stand van het geding prima facie een verdedigbare grief gegrond op het EVRM heeft vastgesteld, niet het op grond van artikel 13 van het EVRM vereiste passende herstel kan verkrijgen.

De voorwaarde inzake het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is ten slotte conform artikel 39/82, §2, eerste lid, van de Vreemdelingenwet vervuld indien een ernstig middel werd aangevoerd gesteund op de grondrechten van de mens, in het bijzonder de rechten ten aanzien waarvan geen afwijking mogelijk

is uit hoofde van artikel 15, tweede lid, van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden.

2.3. De beoordeling van deze voorwaarde

2.3.1. Voorafgaandelijk moet worden vastgesteld dat de verzoekende partij geen verdedigbare grief gegrond op het EVRM heeft aangevoerd in de uiteenzetting van de middelen.

2.3.2. De verzoekende partij betoogt het volgende:

« Comme il ressort à suffisance de la lettre du document PDF auquel renvoie l'Université dans son mail du 21 novembre 2017 (pièce 4), une arrivée tardive en Belgique n'est plus acceptée au-delà du 20 janvier 2018 et qu'il est vivement conseiller d'arriver avant le 15 décembre 2017 : « Indien u op 15/12/2017 nog geen visum heeft, dans raden wij u aan om te annuleren (...). Indien u voor 20/01/2018 toche een visum zou krijgen, dan neemt u onmiddellijk contact op met uct@ugent.be. We bekijken dan samen met u een laternatief traject. Na 20/01/2018 is dit niet meer mogelijk ». Les cours commencent de facto le 9 janvier 2018.

A défaut de se voir délivrer un visa d'ici le 15 décembre 2017 ou, au pire, le 20 janvier 2018, le requérant ne pourra se présenter à l'Université de Gand avant la date butoir et, partant, suivre régulièrement les cours.

En outre, comme les cours commencent le 9 janvier 2018 (pièce 4), tout retard de son intégration dans le cursus académique lui est préjudiciable et hypothèque ses chances de succès.

La perte d'une année d'étude n'est pas de nature à être adéquatement réparée par un arrêt d'annulation et présente un aspect irréversible, ne pouvant valablement être compensée a posteriori (Conseil d'Etat, arrêts n° 40.185 du 28 août 1992, 74.880 du 30 juin 1998, 93.760 du 6 mars 2001 et 99.424 du 3 octobre 2001).

Le risque de préjudice grave difficilement réparable doit être tenu pour établi (voyez notamment CCE, n° 127.513, du 28 juillet 2014). »

2.3.3. Het betoog van de verzoekende partij is er volledig op gericht te doen aannemen dat, indien haar geen visum wordt verleend met als gevolg dat zij zich niet kan aanmelden aan de universiteit voor 15 december 2017, of uiterlijk 20 januari 2018, dat zij dan een studiejaar zal verliezen, hetgeen naar haar oordeel een nadeel is dat niet kan worden hersteld middels een annulatiearrest.

De Raad stelt in eerste instantie vast dat uit het verzoekschrift en de daarbij gevoegde stukken blijkt de verzoekende partij de leeftijd heeft van 24 jaar en in 2015 in Turkije een bachelor heeft behaald in de fysiotherapie en rehabilitatiewetenschappen. Hij heeft vervolgens tot 31 augustus 2017 gewacht alvorens een visum aan te vragen met het oog op het volgen van een voorbereidend jaar Nederlands aan de Universiteit van Gent om er vervolgens een master in de voormelde discipline trachten te volgen. Nog daargelaten de vraag of het thans aangevoerde nadeel niet ook te wijten is aan de verzoekende partij die heeft gewacht tot 31 augustus 2017 om een visumaanvraag in te dienen voor het academiejahr 2017-2018, is er in ieder geval geen sprake van een onderbreking van lopende studies. In die optiek is het niet vanzelfsprekend waarom het nog niet kunnen aanvatten van de beoogde opleiding in casu een moeilijk te herstellen ernstig nadeel zou uitmaken: uit niets blijkt immers om welke reden de verzoekende partij na het behalen van haar bachelordiploma wél twee jaar kan wachten om een masteropleiding aan te vatten, maar haar plots een onherstelbaar nadeel zou worden berokkend indien zij niet dit jaar nog haar voorbereiden jaar zou kunnen aanvatten. Op geen enkele wijze wordt toegelicht welke de impact zou kunnen zijn op het leven van de verzoekende partij van het niet nu, maar later, starten met de opleiding. Uit niets blijkt dat en om welke reden dringend een masterdiploma moet worden behaald. De vaagheid van het betoog van de verzoekende partij klemmt des te meer nu de huidige beslissing niet met zich meebrengt dat de verzoekende partij nooit meer de kans zal hebben om een dergelijke studie in België aan te vatten. Tot slot toont de verzoekende partij niet aan dat zij de beoogde masteropleiding indien nodig niet in afwachting in haar land van herkomst kan aanvatten – zij heeft per slot van rekening aldaar reeds haar bacheloropleiding genoten- en dat zij zich in tussentijd niet reeds zou kunnen bekwamen in de Nederlandse taal.

2.4. Een moeilijk te herstellen ernstig nadeel is niet aannemelijk gemaakt. Deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid af te wijzen, wegens het niet voldaan zijn aan één van de cumulatieve schorsingsvoorwaarden. Een uitspraak over de exceptie van de verwerende partij inzake de ontvankelijkheid ratione materiae van deze vordering dringt zich derhalve niet op.

3. Over de vordering tot het horen bevelen van voorlopige maatregelen bij uiterst dringende noodzakelijkheid

Artikel 39/84 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

*“Wanneer bij de Raad overeenkomstig artikel 39/82 een vordering tot schorsing van een akte aanhangig wordt gemaakt, kan hij als enige, bij voorraad en onder de in artikel 39/82, § 2, eerste lid, bepaalde voorwaarden, alle nodige maatregelen bevelen om de belangen van de partijen of van de personen die belang hebben bij de oplossing van de zaak veilig te stellen, met uitzondering van de maatregelen die betrekking hebben op de burgerlijke rechten.
[...]*”

Hieruit blijkt dat de voorlopige maatregelen kunnen worden toegestaan in het kader van een kortgedingprocedure indien zij noodzakelijk zijn om de realisatie van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel te voorkomen, wanneer de loutere schorsing van de bestreden beslissing daartoe niet zou volstaan. De vordering tot het opleggen van voorlopige maatregelen is een accessorium van de vordering tot schorsing, waaruit volgt dat de verwerping van de vordering tot schorsing ook de verwerping van de vordering tot het opleggen van voorlopige maatregelen meebrengt.

Gelet op het onder punt 2 gesteld, moet de vordering tot het opleggen van voorlopige maatregelen worden verworpen.

4. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid van de Vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid en de vordering tot het horen bevelen van voorlopige maatregelen bij uiterst dringende noodzakelijkheid worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op één december tweeduizend zeventien door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. CLAESEN,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. CLAESEN

A. WIJNANTS